

PIASTUNKA (12) *sb f*

piastunka (9), **piestunka** *RejWiz* (3).

Oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie); piestunka z tekstu nie oznaczającego é.

sg N piastunka (3). ◇ G piastunki (2). ◇ A piestunkę (1). ◇ I piastunką (3). ◇ pl N piastunki (1).

◇ G piastunek (1). ◇ A piastunki (1).

Sł stp: piastunka, piestunka, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Opiekunka dziecka; gestipuera BartBydg; nutrix Vulg; geraria Cn (12) : żądny od początku świata człowiek takowe piałtuⁿki niemiał/ [...] iako to dziejęcie miało. OpecŻyw 12; BartBydg 64b.

piastunka czyja [w tym: G pron (1), pron poss (1)] (2): Noemi była iego [Obeda] piáftunką aż do wychowania. BielKron 53; SkorWinsz A3v.

[W połączeniu szeregowym: Panie wesołe aby za wojskiem nie śmiali wozic [...]. A próżno się ma wymawiać u paniej sługą albo kucharką albo piastunką, żadnej nie będą cirpieć UstWojsk 1525/71.]

W porównaniach (4): Ale y Moizełłowi zdála fie rzecz być nieznośna/ y rzekł do Pána: [...] A zalim ia począł y porodził tho wśfytko mnoftwo/ ábyś mi rzekł: Noś ie ná łonie twoim/ iáko nośi piáftunká dziećiąthko [sicut portare solet nutrix infantulum] Leop Num 11/12; BibRadz Is 60/4; Gwiazdy/ iáko Mámki/ Piáftunki/ nie ołobnie iednemu/ ále wśfytkim pośpolicie służą SienLek 31; PaprUp G3v.

Zwrot: »potrzebować piastunki« = być dzieckiem (1): Iáko fię tey dziećinie wrząd dáiećie/ [...] iako was ten broníc ma/ ktory łam piáftunki potrzebuie? SkarŻyw 27.

Szereg: »mamka, piastunka; mamka z piestunką« (2;2): Więć fie Iáfięk vrodzi gotuyże mu mámkę/ A łkoro počnie chodzić wnet pieftunkę Hánkę. RejWiz 57, 57, 92v; SienLek 31.

Synonimy: opiekunka, mamka.